

Președintele Dieter F. Uchtdorf
al doilea consilier în Prima Președinție

Umpleți pământul cu dragostea lui Hristos

Când ne gândim la Crăciun, deseori ne gândim la oferirea și primirea de daruri. Darurile pot să facă parte dintr-o tradiție îndrăgită, dar ele pot, de asemenea, să diminueze măreția simplă a acestei perioade și să ne distragă de la celebrarea nașterii Salvatorului având spiritul alături.

Știu din experiența personală că cele mai memorabile zile de Crăciun pot fi chiar acelea care sunt cele mai umile. Cadourile din copilăria mea erau desigur modeste față de standardele din ziua de astăzi. Câteodată primeam o cămașă recondiționată sau o pereche de mănuși sau șosete. Îmi amintesc de un Crăciun aparte, când fratele meu mi-a dat un cuțit pe care îl cioplise dintr-o bucată de lemn.

Nu e nevoie de cadouri scumpe pentru a petrece Crăciunul în mod spiritual. Îmi amintesc de o poveste spusă de vârstnicul Glen L. Rudd, care a slujit ca membru al Celor Șaptezeci, între anii 1987 și 1992. În ajunul Crăciunului, cu un număr de ani în urmă, în timp ce gestiona o magazie a episcopiei, a aflat de la un conducător ecleziastic despre o familie nevoiașă, care se mutase de curând în oraș. Când a mers să viziteze micul lor apartament, a găsit o tânără mamă singură, împreună cu patru copii care aveau mai puțin de zece ani.

Sărăcia familiei era atât de mare, încât mama nu a putut să cumpere bunătăți sau cadouri pentru copiii ei de Crăciun – nici măcar nu și-a permis un brad. Fratele Rudd a vorbit cu familia și a aflat că cele trei fete ar dori o

păpușă sau un animal de pluș. Când l-a întrebat pe fiul în vârstă de șase ani ce dorea, băiețelul flămând a răspuns : „Aș vrea un bol de ovăz”.

Fratele Rudd i-a promis băiețelului un bol de ovăz și, poate, încă ceva. Apoi s-a dus la magazia episcopiei și a adunat mâncare și alte provizii pentru a satisface nevoile imediate ale familiei.

Chiar în acea dimineață, un sfânt din zilele din urmă generos îi dăduse cincizeci de dolari „pentru cineva care avea nevoie”. Folosind acea donație, fratele Rudd a luat pe trei dintre copiii săi și s-au dus la cumpărături – copiii lui alegând jucării pentru copiii nevoiași.

După ce a umplut mașina cu mâncare, haine, daruri, un pom de Crăciun și câteva ornamente, familia Rudd s-a îndreptat spre apartamentul celeilalte familii. Acolo, i-au ajutat pe mamă și pe copii să monteze bradul. Au pus darurile sub brad și i-au oferit băiețelului un pachet mare de fulgi de ovăz.

Mama a plâns, copiii s-au bucurat și toți au cântat un colind. În seara aceea, când familia Rudd s-a strâns pentru cină, au mulțumit pentru că, de Crăciun, au putut să aducă puțină bucurie unei alte familii și să ajute un băiețel să primească un bol de ovăz.¹

Hristos și spiritul dăruirii

Gândiți-vă la modul simplu și totuși plin de măreție, prin care Tatăl nostru Ceresc a ales să onoreze nașterea

Fiului Său. În acea noapte sfântă, îngeri le-au apărut nu celor bogăți, ci păstorilor. Copilul Hristos s-a născut nu într-o casă mare, ci într-o iesle. A fost înfășat nu în mătase, ci în scutece.

Simplitatea aceluia prim Crăciun a prevestit viața Salvatorului. Deși El crease pământul, umblase în împărăția măreției și slavei și stătuse la dreapta Tatălui, a venit pe pământ ca un copil neajutorat. Viața Lui a fost un model de noblețe modestă și el a umblat printre cei săraci, bolnavi, întristați și împovărați.

Deși a fost rege, Lui nu i-a păsat nici de onorurile, nici de bogățiile oamenilor. Viața Lui, cuvintele Lui și activitățile Lui zilnice au fost monumente de simplă și totuși profundă demnitate.

Isus Hristos, care a știut perfect cum să dăruiască, a stabilit pentru noi modelul pentru a dărui. Celor care au inimi împovărate de singurătate și durere, El le aduce milă și alinare. Celor care au trupuri chinuite de boală și inimi care suferă, El le aduce iubire și vindecare. Celor care au suflete împovărate de păcat, El le oferă speranță, iertare și salvare.

Dacă Salvatorul ar fi printre noi astăzi, L-am găsi acolo unde a fost întotdeauna – îngrijindu-se de cei smeriți, descurajați, umili, nefericiți și săraci în spirit. În perioada Crăciunului și întotdeauna, să-I facem daruri iubind cum iubește El. Să ne amintim de măreția umilă a nașterii, darurilor și vieții Sale. Și, prin fapte simple de bunătate, caritate și compasiune, să umplem lumea cu lumina dragostei Lui și a puterii Sale de vindecare.

NOTĂ

1. Vezi Glen L. Rudd, *Pure Religion: The Story of Church Welfare since 1930* (1995), p. 352-353; vezi, de asemenea, Glen L. Rudd, „A Bowl of Oatmeal”, *Church News*, 2 dec. 2006, p. 16.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Președintele Uchtdorf ne învață că trebuie să urmăm exemplul de dăruire al Salvatorului. Aveți în vedere să-i rugați pe cei pe care îi vizitați să numească, pe rând, un dar pe care Salvatorul li l-a făcut și să discute cum ar putea să folosească acel dar pentru a sluji altora. De

exemplu, dacă un membru a fost binecuvântat cu pregătire muzicală, el ar putea să meargă să cânte colinde unora dintre vecini. V-ați putea oferi să îngenuncheați în rugăciune împreună cu cei pe care îi vizitați, cerând inspirație în legătură cu darurile pe care să le împărtășiți și cu cine să le împărtășiți. Urmați orice fel de inspirație pe care o primiți.

TINERI

Învățați din experiența altora

Președintele Uchtdorf vorbește din experiența personală când ne învață că „cele mai memorabile zile de Crăciun pot fi chiar acelea care sunt cele mai umile”. Putem învăța mult de la generația mai tânără; mulți adulți au trăit timpuri de război, șomaj, boală sau alte încercări. Rugați-i pe membrii mai în vârstă ai episcopiei sau ramurii să vă povestească despre cel mai spiritual Crăciun pe care l-au petrecut. Ați putea scrie poveștile lor. Încercați să învățați din exemplul lor, concentrându-vă mai mult, în această perioadă a Crăciunului, asupra slujirii sincere și amintindu-vă de Salvator.

COPII

Daruri de la Isus Hristos

Unii oameni folosesc un pom de Crăciun pentru a celebra nașterea lui Isus Hristos. Uneori oamenii pun sub pom cadouri pentru alții. Ce daruri ați primit de la Salvator? Desenați propriul pom de Crăciun cu cinci cadouri dedesubt. Citiți scripturile de mai jos și colorați câte un dar pentru fiecare scriptură. Puteți să-l înapoiați darurile lui Isus găsind moduri de a-i ajuta pe alții.

Psalmii 33:6

Ioan 14:27

Ioan 15:9

2 Nefi 2:8.

3 Nefi 15:9.

Misiunea divină a lui Isus Hristos – Prințul Păcii

Studiați, rugându-vă, acest material și căutați să aflați ce să împărtășiți. În ce mod înțelegerea vieții și misiunii Salvatorului va spori credința dumneavoastră în El și le va binecuvânta pe cele cărora le purtați de grijă prin învățământul prin vizite? Pentru mai multe informații, accesați reliefsociety.lds.org.

Credință, familie, alinare

Acest mesaj face parte dintr-o serie de mesaje ale învățătoarelor vizitatoare care prezintă aspecte ale misiunii Salvatorului.

„**S**alvatorul este sursa păcii „adevărate”, a spus vârstnicul Quentin L. Cook, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. „Chiar și cu greutățile vieții, datorită ispășirii Salvatorului și harului Său, trăirea unei vieți neprihănite va fi răsplătită cu pace personală.”¹ Înțelegerea că Isus Hristos este Prințul Păcii poate să ne ajute să găsim pacea interioară și să sporească credința noastră în El.

Isus Hristos a spus: „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea neazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16:33). Depunând mărturie despre acest adevăr, Linda S. Reeves, a doua consilieră în Președinția Generală a Societății de Alinare, a spus: „Domnul a fost milostiv față de mine și a făcut poverile mele ușoare. El m-a ajutat să simt o mare pace”².

Vârstnicul Richard G. Scott din Cvorumul Celor Doisprezece Apostoli ne-a învățat: „Locul ideal pentru... pace este în interiorul zidurilor propriilor noastre cămine, unde am făcut tot ce putem pentru a-L face pe Domnul Isus Hristos piesa centrală”³.

Scripturi suplimentare

Isaia 9:6; Luca 2:14;
Ioan 14:27; 1 Nefi 13:37;
Doctrină și Legăminte 59:23

Din scripturi

Isaia a profețit despre nașterea lui Isus Hristos, Prințul Păcii (vezi Isaia 9:6). În Americi, Samuel Lamanitul a povestit despre semne care vor însoți nașterea lui Hristos cinci ani mai târziu (vezi Helaman 14:3, 5). Când ziua profețită s-a apropiat, necredincioșii amenințau să-i ucidă pe toți creștinii, dacă aceste semne nu apăreau. Profetul Nefi „L-a implorat

cu putere pe Domnul toată ziua aceea; și iată, glasul Domnului a venit către el, zicând: ... Măine Eu voi veni în lume” (3 Nefi 1:12-13). Semnele au apărut și, odată cu nașterea lui Isus, „poporul a început iarăși să aibă pace în țară” (versetul 23).

În Betleem, Maria „a născut pe Fiul ei cel întâi născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle” (Luca 2:7).

NOTE

1. Quentin L. Cook, „Pacea personală – răsplata neprihănită”, *Liahona*, mai 2013, p. 35.
2. Linda S. Reeves, „Cereți binecuvântările legămintelor voastre”, *Liahona*, nov. 2013, p. 120.
3. Richard G. Scott, „Pentru a avea pace în cămin”, *Liahona*, mai 2013, p. 29.

Meditați asupra următoarelor întrebări

În ce moduri aduce Salvatorul pace în viața dumneavoastră?